

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
פרשת משפטים תשע"ח

4 הפרחפסור
והדוקטור

7 צלליות

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:
Alon@meirkids.co.il
טל': 073-2379816
פקס: 073-2379802

מצות הצדקה

לתת לו הלוואה, או לעזור לו
למצוא עבודה, וכדומה. מדוע?

התורה מלמדת אותנו שהטוב
ביותר הוא לעזור לעני שבכלל
לא יהיה עני יותר! אם נתן לו כסף
במתנה, הוא ישתמש בו, ואז שוב
הוא יהיה עני...

אבל אם נתן לו סכום כסף
בהלוואה, והוא ידע שהוא צריך
להחזיר אותו - הוא ישתדל
להשתמש בו ולהרויח כסף
בעצמו, וככה הוא לא יהיה יותר
עני, ולא יתביש בכלל!

שלום ילדים! בפרשת השבוע
מזכרות הרבה הרבה מצוות.
אחת מהמצוות הרבות היא מצות
הצדקה, לתת צדקה לעני.

אתם יודעים מהי הדרך הטובה
ביותר לתת צדקה לעני? בודאי
אתם חושבים שהכי טוב לתת לו
סכום כסף גדול במתנה, ורק לדאוג
שהוא לא יתביש.

אז באמת זוהי דרך חשובה לקיים
מצות הצדקה, זוהי מצוה גדולה
מאד. אבל הדרך הטובה ביותר היא

מדוע נקנסה הכיתה באי-יציאה לטיול?

"גד, ראה נא. היתה בעיה אצלכם בכיתה בזמן האחרון?"

"לא זוכר, מחר אגיע לכיתה ואשאל את החברים שלי מה קורה."

•

חבר'ה, בוקר טוב. גם לכם הודיעו ההורים שהטיול נדחה?"

"כן, גד, לצערנו הרב", השיבו לו מספר חברים.

"מישהו יודע אולי את הסיבה?"

"כן, מה שקרה הוא שהמורה החליט להעניש אותנו על כך שנעדרנו שיעור שלם בשבוע שעבר."

"אבא, הכנתי כבר את כל הציוד לטיול שבשבוע הבא", הכריז גד בשמחה לאביו.

"יופיו. אני רק מקווה שהטיול ייצא לפועל."

"מה, מה קרה? איזו בעיה התעוררה פתאום?"

"לא משהו שקשור למסלול, אלא בעיה בכיתה שלכם. פשוט, אתמול נשלחה לכל ההורים הודעה שהתעוררה בעיה שבגללה אולי יידחה הטיול."

אבא דן ידע כבר בעצם שאכן נדחה הטיול, אך לא רצה להודיע זאת לבנו גד בבת אחת.

"אבא, אני מרגיש שאתה יודע, רק מנסה להסתיר ממני."

התלמידים החליטו לפנות גם הם למנהל בבקשה להקל מעונשם.

"סליחה, המנהל, אתה מכיר אותנו כתלמידים ממושמעים, אולי בכל זאת תוותר לנו הפעם?"

"תלמידים יקרים, אין לי בעיה בהערכתי אתכם. אתם תמשיכו להיחשב בעיני כתלמידים ממושמעים, אך אסור לי להקל בעונשכם, מאחר ומדובר בעברה הנחשבת חמורה בעיני כל צוות המורים, לכן עליכם לקבל את הדין. לפני כשנה היתה לאחת הכיתות בעיה דומה. אז כינסתי את צוות המורים וקיבלנו החלטה שעונש לעברה כזו יהיה חמור. אינני רשאי לעשות דין אחר לכם. עלי לקיים דין אחד לכל התלמידים."

התלמידים שמעו את דברי המנהל, לא היתה להם ברירה אלא לקבלם.

"אבל זה היה מסיבות טובות. יצאנו להתרים אזרחים לטובת קופת בית הספר לעזרה לתלמידים. מדוע לא מתחשבים בנו?" טענו התלמידים.

האווירה בהפסקה היתה קשה. נשמעה ביקורת על חומרת העונש. התלמידים החליטו להתכנס ולבחור משלחת לשיחה עם המנחן. "שלום המורה, רצינו לבקש להמיר את העונש של הכיתה בעונש אחר."

"תלמידים יקרים, שימו לב. אני מבין את הקושי שלכם לקבל עונש כה גדול על עברה שנראית לכם לא כל כך גדולה. הבעיה היא שאתם לא מצליחים להבין את חומרת ההיעדרות משיעור שלם של כיתה שלמה. אמת היא שהסיבה בגללה נעדרתם חיובית, אני לא מתעלם מהמעשה הגדול שעשיתם, אך אסור שזה יהיה על חשבון שיעור. בכל זאת אתיעץ עם המנהל."

מומחה בניורולוגיה לילדים, שמו דוקטור בני כוהן מהרצליה, הוא בוודאי יוכל לעזור לכם".

יוסף וחווה חשבו שהם מתעלפים. שנה וחצי הם מחכים לפגישה הזו, רק כדי שהפרופסור החשוב יפנה אותם לאיזה רופא פשוט שאותו הם יכלו לפגוש כבר ביום הראשון שנוולד בנם...

"תודה, ובהצלחה", קטע הפרופסור את הרהורי ההורים, "תוכלו לומר לבא בתור שייכנס?"...

הם יצאו מהחדר והתיישבו על הכסאות שבחדר ההמתנה. הם הרגישו שפרופ' זיו הונה ורימה אותם. הוא נתן להם להמתין שנה וחצי, לקח סכום כסף גדול על הפגישה – ובסוף הפנה אותם לאיזה רופא זוטר...

הרגשות שלהם גאו, והם כמעט החליטו "לשבור את הכלים" ולפרסם את מה שעשה להם הפרופסור. "מי יודע את מי עוד הוא הצליח לרמות ככה!", חשבו. אך ברגע האחרון אמרה חווה לבעלה: "יוסף, הכל משמיים. לא נרוויח כלום אם נשחיר את שמו של הפרופסור. רגליו של יוחאי לא יפעלו טוב יותר בגלל זה. בוא וננסה לקבוע פגישה עם אותו ד"ר כהן, אולי בכל זאת ייצא לנו משהו מהדבר הזה..." וכך הם עשו.

לאחר כשבוע כבר היו ההורים ובנם במרפאתו של ד"ר בני כוהן. הוא בדק את יוחאי, והציע כמה דרכי פעולה. דבריו של ד"ר כוהן מצאו חן בעיני ההורים,

הפרופסור והדוקטור

שנה וחצי המתינו יוסף וחווה לתור אצל פרופסור זיו. פרופסור זיו הוא מומחה בעל שם בניורולוגיה לילדים, וקשה מאוד להגיע אליו לפגישה.

כשיוחאי, בנם הקטן של יוסף וחווה, נולד, התגלתה אצלו בעיה בתנועת הרגליים. כאשר אובחנו בעיות נוספות בהתפתחותו של יוחאי הקטן, הגיעו הרופאים למסקנה שיוחאי סובל מבעיה ניורולוגית (בעיה בתפקוד המוח), שמשפיעה על תנועת רגליו.

יוסף וחווה הבינו שפתרון הבעיה עלול להיות מסובך, ולכן הם פנו לפרופסור המפורסם ולא הסתפקו ברופאים רגילים. התור נקבע לעוד כשנה וחצי, ובינתיים הסתובבו יוסף וחווה עם בנם אצל רופאים שונים, כדי לשפר את מצבו ולדאוג שלא יתדרדר יותר. ההורים ייחלו בקוצר רוח לפגישה והתכוונו אליה היטב.

הזמן עבר ומועד הפגישה המיוחלת הגיע. ההורים נכנסו עם בנם לחדר הפרופסור, כשהם נרגשים מאוד. לא היה פשוט להמתין שנה וחצי לפגישה.

אך אז הגיעה האכזבה הקשה. הפרופסור שמע את דבריהם, נגע ומישש את רגליו של יוחאי, חשב מעט ואמר: "טוב, אני מפנה אתכם לרופא

בהדרכתו האישית והצמודה של פרופ' זיו. כל טיפול, כל תרופה וכל פגישה – הכול היה תחת עינו הפקוחה. למעשה אני הייתי רק השליח שלו, הוא היה הרופא שלכם... אנחנו שמחים שהגענו עד הלום..."

ההורים היו בהלם מוחלט. הם לא הבינו מדוע היה צריך את כל הסיבוך הזה ומדוע הפרופסור לא טיפל בבנם באופן ישיר. פרופ' זיו לא נתן להם זמן להתלבט, חייך ואמר: "יוסף וחווה היקרים. כשהגעתי אליו הבנתי היטב מהו מצב בנכם, אך גם ידעתי מה מצבכם הכלכלי. עוד יותר מכך – ידעתי שאני לא אוכל להיות פנוי באופן רצוף לטפל בבנכם היקר. הטיפול שלו דרש רציפות, שבוע שבוע. מכל הסיבות האלה, הבנתי שאם אני אטפל בו, הדבר יהיה עליכם לעול כבד מבחינה כלכלית, וגם הטיפול לא יהיה יעיל. לכן הפניתי אתכם לד"ר כוהן, שעליו אני מאוד סומך. למעשה, עקבתי מרחוק על כל צעד ושעל... אני יודע שכעסתם עליי מאוד, אך לא הייתה לי ברירה אחרת... הכול היה לטובת בריאותו של בנכם היקר וברוך ה' שאכן הוא הולך ומבריא".

ההורים לא יכלו לעצור את דמעות ההתרגשות שעמדו בעיניהם. הם הודו לפרופסור ולדוקטור בכל ליבם, וידעו שרק טוב יצא להם מהחלטתם שלא לצאת נגד הפרופסור טוב הלב...

והם בחרו להתחיל באחת מההצעות שלו. הם קבעו תור לטיפול הדרוש, שנעשה בניצוחו והדרכתו של ד"ר כוהן. הטיפול ארך כמה שבועות, בהם בני הזוג ציפו לתוצאות טובות.

התוצאות לא אחרו לבוא. כעבור חודש וחצי בישר להם ד"ר כוהן על שיפור משמעותי בתוצאות הבדיקות, ושבקרוב יתחיל בנם בטיפולי פיזיותרפיה, ואולי בעזרת ה' בנם יוכל להתחיל לזיז את רגליו בצורה בריאה. לא עברה חצי שנה, וההורים היו מאושרים לראות את בנם יוחאי זוחל, עומד ואפילו מתחיל ללכת לאט לאט. הלא-יאומן קרה, והם היו נרגשים מאוד.

•

באחת מפגישות הביקורת אצל ד"ר כוהן, הוא הפתיע אותם ואמר: "יוסף וחווה, אני חייב לספר לכם משהו חשוב. אבל זה יהיה בבוכחותו של אדם נוסף. תסכימו שייכנס לחדר?". "בוודאי", ענו שניהם. הם לא ידעו מי הוא אותו האורח...

הדלת נפתחה, ובפתח – לא פחות מאשר פרופסור זיו בכבודו ובעצמו. בבת אחת הם נזכרו בכל מה שהיה להם בפגישה איתו. "למה הוא הגיע לכאן?!" חשבו בליבם.

הפרופסור התיישב, וד"ר כוהן פתח ואמר: "דעו לכם, כל מה שעברתם עם בנכם אצלי בחצי השנה האחרונה – אבל ממש הכול – היה

שאלות בכרשה

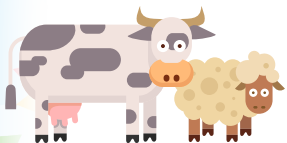
1. מה דינו של אדם שגנב אדם אחר ומכר אותו?
2. מה דין מי שהיכה את עבדו הכנעני והפיל לו את השן?
3. מה הדין של מי שגנב שור וטבח או מכר אותו?
4. מה הדין של מי שגנב שה וטבח או מכר אותו?
5. מה הדין של מי ששאל כלי מחברו והכלי נשבר באונס?
6. מה היא ריבית? האם מותר לקחת ריבית?
7. מה זה בשר 'טרפה'?

חידת חדגא: מדוע את הטרפה נותנים דווקא לכלב?

צלליות

"שור או שה" (בא, לז)
איזו צללית מתאימה בדיוק לאיור המקורי?

חידת פולקע: פתחו את החומש בפרק כג בפסוק כג. איזה עץ משבעת העממים חסר ברשימה? הסתכלו ברש"י שמות לג, ב, והסבירו מדוע הוא חסר!

סביב השולחן

נעמה

חיימק'ה

יונתן

טליה: למדנו על פרשת השבוע ושיש מצוה גדולה לתת צדקה לעניים!
בני: נכון, זה כתוב בפרשה. ולמדנו שזה מלמד אותנו שתמיד צריך לתת צדקה למי שהכי קרוב לנו, אם הוא עני.

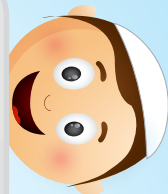
נעמה: נכון מאד. ח"ל אמרו "עני עירך קודמים לעני עיר אחרת".
בני: ואת זה אני בכלל לא מבין, למה אדם צריך לדאוג דווקא לקרובים שלו? הכי טוב לדאוג לאנשים אחרים ולא לעשות "פרוסקציות" רק למי שאני מכיר...

נעמה: בני, השאלה שלך מאד טובה. אבל אני רוצה לתת לך דגמה: מעשה באמא אחת שהייתה טובת לב ובעלת חסד. כל היום היא הייתה עושה צדקה וחסד עם כל השכונה, ובכלל לא דאגה לילדים שלה. היא כל כך אהבה לעזור לאחרים, עד שהילדים שלה היו רעבים, מזנוחים ומסכנים מאד... איזו אמא צדיקה!

בני: מה פתאם? זו לא אמא צדיקה! זו אמא שלא עושה את מה שהיא צריכה לעשות... קדם כל שתדאג לילדים שלה ואחר כך שתעשה חסדים עם השכנים...

נעמה: נכון מאד! זה מה שהתכוונתי, בני. אם כל אחד ידאג לקרובים אליו, לשכניו ולבני עירו - נתן לסמוך על כך שלכלם יהיה מי שיודאג להם. אבל אם כל אחד יחפש רק עניים רחוקים, עלולים להשאיר הרבה שלא יהיה מי שדואג להם.

ודרך אגב - הדבר נכון גם בדברים אחרים. לדגמה: לפני שאנחנו יוצאים למעלוות התנדבותיות עם חברים, אנו צריכים לבדוק אולי בבית אמא או אבא צריכים מאתנו עזרה במשהו...

בני

טליה

נעמה, בני, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי. מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...